

Arrest

nr. 348 546 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 januari 2026.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die de Somalische nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de problemen die hij kende met zijn schoonbroer, Al Shabaab en de Somalische overheid, en de problemen die hij kende omwille van zijn clan niet voldoende ernstig waren. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 325 143 van 16 april 2025.

In het kader van zijn huidige verzoek blijft verzoeker vasthouden aan zijn eerdere verklaringen en verklaart dat zijn problemen met Al Shabaab, de overheid en zijn schoonbroer nog steeds actueel zijn. Hij legt ter staving van zijn huidige verzoek drie artikels neer van incidenten die plaatsvonden in Ceel Guduud, Beled Hawo en Mogadishu, en een overzicht van incidenten die plaatsvonden in Somalië.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) met betrekking tot de verklaringen die hij aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het vluchtrelaas dat hij in het kader van zijn vorig verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet, hij bevestigt dat zijn eerder vermelde problemen nog steeds actueel zijn, dat hij vreest dat Al Shabaab, de overheid en zijn schoonbroer hem zullen doden, moet worden beklemtoond dat zijn vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven werden door de Raad bevestigd. Het gegeven dat hij naar aanleiding van zijn huidige verzoek louter verwijst naar zijn originele verklaringen en bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

(ii) hij ter staving van zijn verklaringen drie artikels en een overzicht van incidenten voorlegt om de actualiteit van zijn problemen aan te tonen. Hij verklaart dat de artikels en de incidenten aantonen dat personen die ervan beschuldigd worden spionnen te zijn voor de overheid aangevallen en gedood worden door Al Shabaab. Echter, wijzigen deze niets aan bovenstaande vaststellingen. Hij verklaart bovendien dat zijn naam niet vermeld wordt in de artikels. En uit zijn verklaringen over de artikels blijkt ook dat ze geen betrekking hebben op zijn individuele situatie. De artikels gaan over incidenten die plaatsvonden in Ceel Guduud en Beled Hawo waarbij personen die ervan verdacht werden spionnen te zijn, aangevallen of gedood werden door Al Shabaab, en het artikel van Mogadishu gaat over een aanval die plaatsvond op de president. Ze hebben dus geen betrekking op zijn persoonlijke situatie. Daarenboven moet opnieuw worden beklemtoond dat hij tijdens zijn vorige aanvraag niet aannemelijk maakte dat hij problemen had met Al Shabaab, zijn schoonbroer of de overheid en door Al Shabaab als spion gezien werd. Deze motieven werden ook door de Raad bevestigd. Daarnaast moet worden opgemerkt dat er bij het overzicht van de incidenten nergens bronnen worden vermeld waardoor de echtheid van de incidenten niet kan worden nagegaan.

(iii) er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar de regio Gedo, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidige volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds

eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. In tegenstelling tot wat verzoeker op algemene en weinig of niet ernstige wijze voorhoudt, wordt er door de commissaris-generaal weldegelijk een onderzoek gevoerd naar en rekening gehouden met de door hem in het kader van zijn huidige verzoek om internationale bescherming aangebrachte elementen, zoals blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing, waarover hij geen ander licht werpt.

De Raad wijst er verder op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

8. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, heeft de Raad bij beschikking van 25 november 2025 in toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet actuele informatie opgevraagd met betrekking tot de veiligheidssituatie in Somalië. Verzoeker heeft de EUAA "Country Guidance: Somalia" van oktober 2025 ter kennis van de Raad gebracht.

Verweerder heeft de UNHCR "International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van september 2022, de EUAA "Country Guidance: Somalia" van oktober 2025, de EUAA "Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation" van mei 2025, de EUAA "Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments" van 13 augustus 2025 en de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie" van 25 maart 2025 (update) aan de Raad voorgelegd.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat in casu de veiligheidssituatie in de regio Gedo moet worden beoordeeld. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, besluit de Raad op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier dat er actueel in de regio Gedo geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar de regio Gedo louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Wel blijkt dat in de regio Gedo, de mate van het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt zodat een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden is vereist om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die naar de regio Gedo terugkeert een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de regio Gedo. Er zijn verder geen elementen die erop wijzen dat er voor verzoeker persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de regio Gedo.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

9. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. Aanvullende nota

Verzoeker heeft op 19 maart 2026 een aanvullende nota overgemaakt overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, met daarbij gevoegd psychologische rapporten van 10 april 2025 en 6 mei 2025 (stukken 1 en 2) en afspraakbevestigingen bij zijn psycholoog sinds 23 september 2024 tot 17 maart 2026 (stukken 3 en 4).

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

4.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

5. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 20 maart 2026 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1859 legt de eed af en tolkt Somalisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker verwijst, als nieuwe elementen die zijn huidig navolgend verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen, naar de medisch-psychologische rapporten die hij heeft gevoegd bij zijn aanvullende nota. Waar de voorzitter erop wijst dat deze stukken allemaal dateren van april-mei 2025, dus van bijna één jaar geleden en hadden kunnen worden voorgelegd bij de aanvraag die heeft geleid tot de thans bestreden beslissing, betwist verzoeker dit op zich niet. Wel wijst hij erop dat het gegeven dat hierin wordt vermeld dat een consultatie voor opvolging werd voorzien op 17 maart 2026 erop duidt dat zijn medisch-psychologische problemen, met name een depressie en slaapstoornissen, nog steeds actueel zijn. Verzoeker stelt dat hij deze stukken daarom “nogmaals bijvoegt” en dat het meest recente stuk een bevestiging inhoudt van wat in de eerdere stukken al in detail werd uiteengezet. Zijn psychologische problemen maken het voor hem moeilijk om zich staande te houden in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, waar bovenop komt dat de situatie aldaar recent aanzienlijk is verslechterd: Al-Shabaab is actief tot in de hoofdstad Mogadishu en het Amerikaanse leger biedt de regering nog maar zeer beperkte steun in de vorm van occasionele bombardementen. Gevraagd wanneer hij voormelde medisch-psychologische stukken precies overgemaakt aan zijn advocaat, licht verzoeker toe dat hij alles heeft doorgestuurd op 17 maart 2026. Wat hij daarvoor al in zijn bezit had, heeft hij al neergelegd bij de diensten van verweerder. Voor het overige drukt verzoeker zijn hoop uit om zijn huidige aanvraag positief te zien beoordeeld: hij wil een beter leven en een toekomst uitbouwen voor zichzelf en zijn familie, wat in Somalië geenszins mogelijk is. Verzoeker vraagt om de huidige situatie aldaar van nabij te bekijken en stelt al zijn hoop op het oordeel van de Raad.”

6. Voormeld betoog doet geen afbreuk aan de vaststellingen die zijn terug te vinden in de beschikking van 13 januari 2026.

6.1. Verzoeker dient daags voor de zitting een aanvullende nota in waarbij hij twee psychologische attesten voegt die dateren van respectievelijk 10 april en 6 mei 2025, dus van bijna één jaar geleden (aanvullende nota, stukken 1 en 2). Verder voegt hij lijsten van afspraken met de psycholoog toe van 2024-2025 en 2025-2026 waaruit blijkt dat hij nog steeds wordt opgevolgd (aanvullende nota, stukken 3 en 4).

Deze psychologische attesten had verzoeker reeds kunnen neerleggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op het moment van het indienen van zijn huidig tweede beschermingsverzoek op 3 juni 2025, hetgeen verzoeker ter zitting niet betwist, of had hij nadien kunnen overmaken aan het CGVS, minstens had hij die kunnen toevoegen aan zijn verzoekschrift dat hij op 14 augustus 2025 heeft ingediend. Verzoeker stelt dat hij deze stukken op 17 maart 2026 aan zijn advocaat overmaakte, maar geeft evenwel niet de minste uitleg waarom hij die documenten niet eerder neerlegde en toont niet aan dat hij deze niet bij zijn verzoekschrift kon bijbrengen. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat de grondslag van de door verzoeker in de aanvullende nota aangehaalde elementen reeds bestond op het ogenblik dat hij het verzoekschrift heeft ingediend.

In de aanvullende nota stelt verzoeker dat hij deze psychologische attesten wenst neer te leggen om aan te tonen dat hij in behandeling is bij een psycholoog en intensieve opvolging en behandeling nodig heeft. Verzoeker gaat vervolgens in op de inhoud van deze stukken. Nergens maakt hij evenwel het verband met zijn vluchtrelaas duidelijk, noch zet hij uiteen wat de betekenis van deze stukken is in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek. Bijgevolg verduidelijkt verzoeker de relevantie en pertinentie van deze stukken voor zijn tweede beschermingsverzoek niet.

Verzoeker wijst er ter zitting op dat in de door hem bijgebrachte stukken wordt vermeld dat een consultatie voor opvolging werd voorzien op 17 maart 2026, wat erop duidt dat zijn medisch-psychologische problemen, met name een depressie en slaapstoornissen, nog steeds actueel zijn. Hij stelt dat deze stukken een bevestiging inhouden van wat in eerdere stukken al werd uiteengezet alsook dat zijn psychologische problemen het voor hem moeilijk maken om zich staande te houden in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

De Raad stelt vast dat verzoeker in het kader van zijn huidige tweede beschermingsverzoek geen medisch-psychologische attesten heeft voorgelegd en verder in zijn verzoekschrift nergens is ingegaan op zijn medisch-psychologische problemen of hiervan gewag heeft gemaakt. Verzoeker heeft in zijn verzoekschrift nergens zijn medisch-psychologische problemen aangekaart.

De Raad beklemtoont dat een verzoek tot horen er niet toe strekt om onvolkomenheden in het verzoekschrift alsnog recht te zetten of om nieuwe middelen of argumenten aan te voeren. Een vraag tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft immers uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt de verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren. Het gaat er enkel om dat wie daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

De Raad herinnert aan artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet dat stelt dat geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan deze die in het verzoekschrift zijn uiteengezet. Verzoeker laat verder na aan te tonen dat hij deze middelen en argumenten niet eerder kon ontwikkelen in zijn inleidend verzoekschrift. Verzoeker formuleert tijdens zijn betoog ter terechtzitting een nieuw middel en argumentatie tegen de bestreden beslissing, wat, gelet op hogervermeld doel van de vraag tot horen, bijgevolg laattijdig en niet ontvankelijk is, daar verzoeker dit niet eerder aanhaalde in het verzoekschrift hoewel hij daartoe de mogelijkheid had en hij minstens het tegendeel niet aantoonde.

In dezelfde zin herhaalt de Raad dat de procedure in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet evenmin bedoeld is om door middel van een aanvullende nota nieuwe middelen of argumenten aan te voeren of om onvolkomenheden in het verzoekschrift alsnog recht te zetten. Deze bepaling biedt de partijen enkel de mogelijkheid om nieuwe elementen, in de zin van elementen die zij onmogelijk eerder konden aanbrengen, alsnog in een aanvullende nota aan te reiken. De Raad wijst erop dat aanvullende nota's niet kunnen worden aangewend als uitbreiding van het ingediende verzoekschrift. Aanvullende nota's dienen niet om hiaten in het verzoekschrift op te vullen.

In het attest van 10 april 2025 geeft de psycholoog aan dat verzoeker blijkt geeft van een aanzienlijke psychische nood, die zich uit in aanzienlijke stress, slaapstoornissen en emotionele kwetsbaarheid. Verzoeker associeert deze symptomen met stressvolle gebeurtenissen in zijn verleden, de instabiliteit van zijn situatie in België en de scheiding van zijn familie. Hij rapporteert ook terugkerende nachtmerries en flashbacks die verband houden met de intense stress en de behandelingen die hij onderging in Somalië. De psycholoog vervolgt dat er een Beck Depression Inventory (BDI-II) werd afgenomen, waarbij verzoeker een BDI-II score van 35 behaalde, wat duidt op de aanwezigheid van een ernstige depressie. Zijn symptomen waren onder andere somberheid, pessimisme, verlies van plezier, het gevoel gestraft te worden en een kritische houding ten opzichte van zichzelf. Hij rapporteerde ook slaapproblemen, concentratieproblemen en vermoeidheid. Psychologische testen wijzen ook uit dat verzoeker lijdt aan een ernstige posttraumatische stressstoornis (PTSS – score 58), hetgeen zich onder meer uit in herbelevingen, vermijdingsgedrag, sociale terugtrekking, lichamelijke stressreacties en verhoogde prikkelbaarheid. Verdere psychologische begeleiding wordt aangeraden. In het attest van 6 mei 2025 wordt herhaald dat verzoeker blijkt geeft van een aanzienlijke psychische nood en dat de weigering van zijn tweede beschermingsverzoek een schadelijke impact heeft gehad op zijn psychische toestand.

De Raad stelt vast dat de psychologische attesten volledig in het verlengde liggen van het psychologische attest dat verzoeker reeds voorlegde bij zijn beroepsprocedure bij de Raad in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek. Al deze attesten zijn overigens opgesteld door dezelfde psycholoog. Waar de Raad naar aanleiding van het eerste beschermingsverzoek in punt 4.3 van het arrest van 16 april 2025 met nr. 325 143 heeft bevestigd dat er in hoofdte van verzoeker geen bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld, brengt verzoeker bijgevolg geen elementen bij die een ander licht zouden kunnen werpen op het motief in de bestreden beslissing dat deze vorige beoordeling in de thans gevoerde procedure onverkort blijft gelden: *“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale*

bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Dit werd ook door de RvV bevestigd. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U verklaart dat u gestresseerd bent en enkel overdag kan slapen (zie Verklaring volgend verzoek d.d. 18.07.2025 (wordt verder naar verwezen als 'Verklaring vv'), punt 13). U zegt hieromtrent een medisch document te hebben, maar legt dit niet voor (ibid.). Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Nergens in de voorgelegde psychologische attesten kan immers worden gelezen dat verzoekers mentale gezondheidstoestand enige impact had op zijn vermogen om op een zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de asielprocedure, noch dat hij niet in staat zou zijn om in het kader van zijn beschermingsverzoek coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot de relevante elementen van zijn tweede beschermingsverzoek, noch dat het enige invloed had op de behandeling van zijn tweede beschermingsverzoek of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling. Verzoeker duidt dit ook niet aan in de aanvullende nota, noch ter terechtzitting. Uit de "Verklaring volgend verzoek" van 18 juli 2025 blijkt niet dat verzoeker werd gehinderd door eventuele mentale gezondheidsproblemen en dat hij integendeel in staat bleek de hem gestelde vragen te begrijpen en vlot te beantwoorden. Verzoeker was in staat om op een zelfstandige en functionele manier verklaringen af te leggen. Verzoeker laat bovendien na in concreto aan te tonen dat, waar of op welke wijze zijn mentale gezondheidstoestand het beantwoorden van de vragen op de DVZ zou hebben beïnvloed of van invloed zou zijn geweest op zijn gezegden. Evenmin toont hij aan dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de gemaakte beoordeling van zijn tweede beschermingsverzoek en/of de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Er is dan ook geen indicatie dat het persoonlijk onderhoud anders zou zijn verlopen indien hij op een andere manier zou zijn gehoord. Gelet op voorgaande, toont verzoeker niet aan dat de commissaris-generaal verkeerdelijk heeft besloten dat zijn rechten in het kader van de gevoerde procedure werden gerespecteerd en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen. Verzoeker gaf trouwens zelf aan geen bijzondere procedurele noden te hebben (AD CGVS, 2de VIB, vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, 18 juli 2025).

Evenmin werpt verzoeker met deze attesten een ander licht op de voorgaande beoordeling door de Raad in arrest nr. 325 143:

"De medische/psychische problemen van verzoeker an sich (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1; aanvullende nota 17.03.25, stuk 1), ressorteren in principe niet onder de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming, zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat zijn medische of psychische problemen vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan of op grond van een gebrek aan behandeling vervolging zou riskeren. Evenmin toont hij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Volledigheidshalve dient erop gewezen dat verzoeker zich voor wat betreft de beoordeling van de medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure, meer bepaald een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet."

alsook

"Uit het rechtsplegingsdossier kunnen echter in hoofde van verzoeker geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Hoewel de medische attesten melding maken van een letsel aan verzoekers rechterschouder en sleutelbeen, slaap- en geheugenproblemen, die gelinkt kunnen worden aan PTSS, alsook van een ernstige depressie (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1; aanvullende nota 17.03.25, stuk 1), kunnen deze vaststellingen niet beschouwd worden als een persoonlijke omstandigheid die het risico verbonden aan het willekeurig geweld zou kunnen verhogen. In het verzoekschrift brengt hij geen argumenten aan die nopen tot een andersluidende beoordeling."

In dezelfde zin, kan uit het geheel van wat voorligt kan niet worden afgeleid dat verzoekers psychologische problemen het voor hem moeilijk maken om zich staande te houden in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Uit de bijgebrachte psychologische attesten kan niet blijken dat verzoekers psychologische problemen zich in zulk stadium bevindt dat hij geen beslissingen (meer) zou kunnen nemen of geen administratieve acties (meer) zou kunnen ondernemen. Er kan niet worden afgeleid dat verzoekers mentale gezondheidstoestand belangrijke negatieve gevolgen voor zijn globaal dagelijks functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt. Zo blijkt heden uit deze attesten niet dat verzoeker arbeidsongeschikt zou zijn of niet in zijn levensonderhoud zou kunnen voorzien. De psychologische attesten geven verder geen concrete toelichting over de impact van zijn mentale gezondheidstoestand en eventuele behandeling met betrekking tot zijn zelfredzaamheid en zijn globaal dagelijks functioneren, noch liggen er andere medische stukken voor die hierover attesteren. Er wordt dan wel gesteld dat elke verandering of instabiliteit zijn

gezondheidstoestand op aanzienlijke wijze zou kunnen verergeren, maar nergens kan worden gelezen dat hij zich in Somalië omwille van zijn mentale gezondheidstoestand niet staande zou kunnen houden. In de mate dat verzoeker nood heeft aan voorgezette psychologische opvolging in Somalië, verwijst de Raad nogmaals naar geëigende procedures onder artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Wat de traumatische ervaringen en behandelingen zouden zijn die verzoeker in Somalië zou hebben ondergaan, wordt niet verder toegelicht in de psychologische attesten en blijft aldus zeer algemeen en vaag. Deze attesten kunnen dan ook geen ander licht werpen op de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas, te meer de psycholoog in deze volledig afhankelijk is van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. De verwijzingen in de psychologische attesten naar de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook volledig gebaseerd op verzoekers verklaringen en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Ook de lijsten van afspraken met de psycholoog in 2024-2025 en 2025-2026 (stukken 3 en 4) doen hierover niet anders denken en leiden niet tot een andere beoordeling. Het enkele gegeven dat verzoeker recent nog op consultatie geweest is bij een psycholoog, zoals blijkt uit stuk 4, toont voorts niet meer aan dan dat.

6.2. Verzoeker verwijst nog naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië en stelt dat *“de situatie aldaar recent aanzienlijk is verslechterd: Al-Shabaab is actief tot in de hoofdstad Mogadishu”*.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Somalië, in casu de veiligheidssituatie in Gedo moet worden beoordeeld.

De verwerende partij heeft in een aanvullende nota van 16 november 2025 de beschikbare landeninformatie over de veiligheidssituatie in Somalië verder aangevuld en geactualiseerd. Op basis daarvan zet zij het volgende uiteen:

“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een

veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is.

Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in **Gedo** te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Gedo een gebied is waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Gedo is de tweede grootste regio in Somalië, gelegen in het zuidwesten van het land en vormt samen met Middle Juba en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Vanwege de strategische ligging aan de grens met Kenia en Ethiopië is Gedo van specifiek belang voor al-Shabaab, dat er een sterke aanwezigheid heeft. Naast terreur- en antiterreurgeweld, resulteren de politieke spanningen tussen de Federale Regering van Somalië (FGS) en het deelstaatsbestuur over de komende verkiezingen in gevechten, waarbij troepen die loyaal zijn aan de president van Jubaland, Ahmed Madobe, strijden tegen de federale troepen en omgekeerd. In juli 2025 was de controle over de regio Gedo nog steeds gefragmenteerd. Al-Shabaab is aanwezig in plattelandsgebieden, terwijl stedelijke centra verdeeld waren tussen de regionale strijdkrachten van Jubaland en de FGS-coalitie. Ethiopische strijdkrachten namen eind 2024 belangrijke luchthavens in, wat de complexiteit en het strategische belang van het conflict vergrootte. Medio juli 2025 startte de FGS een militaire operatie in de regio met als doel Gedo onder directe controle van Villa Somalia te brengen. Na dagen van hevige gevechten heroverden de Somalische regeringstroepen de volledige controle over de stad Beled Hawo, maar veroorzaakten daarbij wijdverspreide verwoestingen en burgerdoden. Ook in Dolow was er in juli 2025 sprake van gevechten tussen de strijdkrachten van Jubaland en de strijdkrachten van de Somalische regering. Gedo is een van de regio's in het land waar naar verluidt bijzonder wijdverbreid clangeweld voorkomt. Zo braken er clangevechten uit in de stad Luuq (Gedo) over grondbezit waardoor 42.000 mensen op de vlucht sloegen in juli 2024 en nog eens 30.000 in oktober 2024. Ook in februari 2025 was er sprake van clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van september 2024 werd de bevolking van Gedo geschat op 975.586 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 110 incidenten registreert in de regio. Het merendeel (66) zijn battles die vooral worden toegeschreven aan AS. De terreurgroep voert (hit-and-run-)aanvallen uit, soms gebruikmakend van granaten, raketwerpers of mortieren en uitmondend in vuurgevechten met de veiligheidsdiensten. Onder explosions/remote violence worden 34 incidenten geregistreerd. ACLED noteert in totaal 79 dodelijke slachtoffers door het geweld in de regio tijdens deze verslagperiode. De meerderheid is geregistreerd onder battles. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of AS-aanvallen en clanmilitieleden die sneuvelen tijdens clanconflicten over landbezit of clanwraak. In totaal noteert ACLED 19 burgerdoden voor deze verslagperiode voor 19 incidenten onder civilian targeting. Het terreurgeweld door AS doodt de meeste mensen. Onder de burgerslachtoffers zijn passagiers van een minibus, vier personen verdacht van spionage, vier Ethiopiërs die tijdens een inval werden gedood en een motorrijder. Er vallen ook burgerdoden door clangeweld.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt voorts dat ACLED 295 veiligheidsincidenten registreert tussen 1 april 2023 en 31 juli 2025 (gemiddeld 2,5 incidenten per week), met 214 dodelijke

slachtoffers tot gevolg (wat neerkomt op ongeveer 22 doden per 100.000 inwoners). Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 raakten 94.452 personen ontheemd uit de regio Gedo vanwege conflicten of onveiligheid.”

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft. Zoals gesteld in punt 8 van voormelde beschikking, blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier evenwel niet dat de situatie in Gedo van zulke aard is dat er actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in die regio een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers algemeen betoog ter zitting is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. Hij brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stellen of weerleggen.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er willekeurig geweld plaatsvindt in de regio Gedo, maar niet op een hoog niveau (EUAA “Country Guidance: Somalië” van oktober 2025, p. 18). Er is daarom een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In het kader van zijn vorig eerste beschermingsverzoek oordeelde de Raad met arrest nr. 325 143 van 16 april 2025 in dit verband reeds: *“Uit het rechtsplegingsdossier blijken echter in hoofde van verzoeker geen persoonlijke omstandigheden, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Hoewel de medische attesten melding maken van een letsel aan verzoekers rechterschouder en sleutelbeen, slaap- en geheugenproblemen, die gelinkt kunnen worden aan PTSS, alsook van een ernstige depressie (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1; aanvullende nota 17.03.25, stuk 1), kunnen deze vaststellingen niet beschouwd worden als een persoonlijke omstandigheid die het risico verbonden aan het willekeurig geweld zou kunnen verhogen. In het verzoekschrift brengt hij geen argumenten aan die nopen tot een andersluidende beoordeling.”*

Het enkele gegeven dat verzoeker psychologische problemen kent en heden nog psychologische begeleiding krijgt, doet hier niet anders over denken. Hieruit kan niet worden afgeleid dat er sprake is van een dermate ernstige cognitieve storing die leidt tot de conclusie dat er in hoofde van verzoeker een verhoogd risico bestaat om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Bijgevolg blijft volgende grond uit de beschikking gehandhaafd: *“De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de regio Gedo. Er zijn verder geen elementen die erop wijzen dat er voor verzoeker persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de regio Gedo.”*

6.3. Gelet op wat voorafgaat, kunnen de psychologische rapporten van 10 april 2025 en 6 mei 2025 en afspraakbevestigingen, gevoegd bij verzoekers aanvullende nota van 19 maart 2026, niet worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan wat in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

7. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

C. DECAESTECKER, toegevoegd griffier

De griffier, De voorzitter,

C. DECAESTECKER

M. MAES TORRES LOREDO